

# JUSAN TÄHTIPÖLY

Sari Salminen



JUSAN TÄHTIPÖLY



Sari Salminen

**Jusan tähtipöly**

Copyright© Sari Salminen 2016

ISBN 9789523304901

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

*Kaukana Maasta, noin 6 miljoonan valovuoden päässä Linnunradastamme, sijaitsee Antromaanin aurinkokunta. Se on pieni, kahden tähden ja kuuden planeetan sauvaspiraaligalaksi. Uloimpana asutuista planeetoista, aivan kierteishaaran ulkokärjessä, sijaitsee Saros-planeetta. Saros on älykkäiden, toimeliaiden ja rauhaa rakastavien hippolyyttien planeetta. Kloonaatut avaruusoliot, eläinoliot (joista suosituimpia ovat kissaeläimet) tai sitten geenimuunnellut jättitomaattipistokkaat, keltaiset ultravitamiinimaissintähkät ovat tuttu näky rauhallisen planeetan kamaralla, jonne harvoin edes avaruuden hyökytuulet eksyvät.*



# 1. OPPI-ISÄ AXEL HORSERADISH

Syvänsinisen yötaivaan poikki risteili utuisia valonauhoja. Siellä täällä harvakseltaan lenteli muutama avaruusalus. Vaaleanpunaiset, keltaiset ja vihreät valonauhat valaisivat hetkittäin polulla kulkevan hippolyytin tien. Ja jos oikein tarkasti katsoi, saattoi nähdä vielä muutaman matti myöhäisen kiirehtivän kotikapseliaan kohti. Ulkoapäin avaruudesta katsoessa Saros on kuin isot, leijailevat aivot. Sen pintaa peittävät valtavat, pallomaiset pumpulipallopuut, joiden välissä kiemurtelevat miljoonat matomaiset polut. Lähempi tarkastelu osoittaa näiden valtaviin, tuuheiden puiden olevan hippolyyttien asuinpaikkoja. Vieriviereen rakennettuja harmaanvalkeita kapseleita, joita yhdistävät puumaiset tukipilarit ja joiden suojaksi on montriopuun lehtijohdannaisesta kasvatettu kupera, tuuhea kattomatto, avaruuden aineetonta ikuisuutta kestävä materiaa.

Sinä iltana eräästä kapselista heijastui taivaalle himmeää, katkonaista valoa. Katsoessaan tarkkaan pystyi erottamaan kolmen hahmon varjot. Dani Leghorn, Sunny Tentackle, hippolyytti Hippopipo (joka oli painautuneena Dani Leghornia vasten eikä sen takia erottunut omaksi hahmoksena) ja oppi-isä Axel Horseradish olivat kokoontuneet ruokapöydän ääreen. Oli jäähyväisten aika. He tarttuivat oppi-

isä Axel Horseradishia kädestä kiinni tämän poismenon hetkellä. Se oli kuolevan hippolyytin hauras käsi, jonka sinisissä suonissa ei enää virrannut elämää ylläpitäviä tietotroneita ja josta oli vain jäykkien poimujen muottiin valettu ohut, porsliininen kuori jäljellä. Ja he katsoivat, miten tuhkanharmaa nauhavana vetäytyi palloksi ja alkoi hehkua valkoista valoa. Hetken viiveellä kuului ujeltavaa ääntä, joka kuulosti kaukaisten, yksinäisten laumojen valitukselta; huutoja, joita ei havaita, huutoja, jotka eivät kuulu kenellekään. Ja yhtä nopeasti kuin se oli alkanutkin, sadasosa nanosekunnin ajan, tätä valkoista valoa hehkuvaa palloa ei enää paljain silmin pystynyt näkemään.

Samaan aikaan taivaalla näkyi kuolevan tähden avaruuteen puhaltama erehdyttävästi planeettaa muistuttava, salaperäistä valoa hehkuvaa kaasupallo, joka piti vielä kiinni hetkestään loistaa ennen sulautumistaan näihin yötaivaalla rauhattomana ratsastaviin, miljoonista tähdistä koostuviin valonauhoihin.

Oppi-isä Axel Horseradish lensi pois vahvistaakseen Saros-planeetan maaperää. Eikä siinä mitään sen ihmeellisempää ollut. Silti Dani, Sunny ja Hippopipo katsoivat hämmentyneinä toisiaan.

– Nähdäänkö me oppi-isä sitten siellä Saros-ytimessä? Hippopipo kysyi hetken hiljaisuuden jälkeen.

– Kyllä varmasti nähdään, Dani lohdutti, vaikka ei itsekään varmuudella tiennyt Hippopipon hämmentävään ikuisuusksymykseen vastausta.

Ja he istuivat vielä pitkään pöydän ääressä kukin omissa mietteissään. Ilta vaihtui yön hämärän tunneiksi ennen kuin he kömpiivät unikapseleihinsa nukkumaan.

## 2. MUISTOTILAISUUS

Kolmen Akatemian saliin virtasi hippolyyttejä. Sali alkoi olla jo tupaten täynnä, kun Dani ja Sunny ilmestyivät paikalle. Eturivissä istui Hans Geryld, joka oli ollut heidän oppi-isänsä luottoapulainen aina syntymästään asti. Tämä istui selkä luonnottoman suorana, kädet ristissä, aasimainen niska välkehtien sinistä tietotrionivirtaa tarkkaillen sisääntulijoita. Hans huomasi heidät ja viittoili heidät luokseen. He istuivat odottamaan, milloin ohjelmoitu valmisohjelma hiukkaskiihdyttimen valoprojektorin säteestä sinkoavia jonoon järjestäytyneitä tietotrioneita alkaisi, niin kuin heille lähetetyissä sähköviestikutsuissa oli lukenut.

***Arvoisa viestinsaaja!***

***Akatemia STB: Ladatkaa surupropsut koodivoimakkuudella hautajaiset***

***Virtuaaliakatemia VSS: Muistotilaisuus Kolmen Akatemian salissa***  
***Akatemia DNAGT: Vitamiinipistokastarjoilu***


Maan kielellä tämä tarkoitti muistotilaisuutta oppi-isä Axel Horseradishille vitamiinipistokastarjoilulla höystettynä. Sunny ja Dani olivat molemmat ladanneet aimo annokset surupropsua keskustie-

tokanta Kamrista, mikä teki molemmat apeiksi ja hiljaisiksi. Dani katseli ympärilleen ja yritti etsiä tuttuja naamoja vieraiden joukosta, mutta kaikkialla laahusti näitä pitkiin viittoihin pukeutuneita ikivanhoja hippolyyttejä.

Muistotilaisuuteen oli kutsuttu kaikki kuuluisat ja merkittävät Saaros-planeetan tiedehippolyytit ja johtajat. Ei siis mikään ihme, että ilman sähköisti tuhansien megavattisykäyksin törmäilevät tietotrioinit, jotka kilpaa säteilivät näistä vanhoista ja viisaista hippolyyteistä. Tuntui siltä kuin seinät repeäisivät liitoksistaan hetkenä minä hyvänsä, eikä tunnelmaa tehnyt yhtään paremmaksi hiostava kuumuus. Sunny peitti vaivihkaa kädellään nenänsä ja yritti olla nuuhkaisematta, mutta salissa haisi, haisi ummehtunut vanha haju.

– Jos saliin mahtuu 1500 ikivanhaa hippolyyttiä, joiden keski-ikä on noin 1200 vuotta, niin täällä lentelevien hajumolekyylien määrä... äh, yritän olla haistamatta siis ajattelematta, että tänne mahtuu... äh, ihan liian paljon hajua, Sunny totesi ja asetti kaulaliinan vain vihkaa nenänsä eteen.

Salissa odotettiin jo rauhattomina, milloin Kolmen Akatemian muistotilaisuus alkaisi. Appelsiinin kuorta muistuttava sali oli jaettu kolmeen lohkoon, ja jokainen lohko edusti itsenäistä akatemiaa. Koska sali oli tupaten täynnä, opiskelijat joutuivat istumaan ympyrämuotoisen salin nyppyläisillä seinustoilla, kukin omissa lohkoissaan. Punaisessa lohkossa Dani erotti oman Virtuaaliakatemiaansa opiskelijakavereita. Siellä istui Pico, joka lataili kiireissään propsuja Kamrilta, ja Nikanderin Ä-L-Ypää kolmosista Ykkönen ja Kakkonen.



Salainen riimi on hävinnyt Pulhapallon hallitsijan holvista! Mitä riimi pitää sisällään, kuka sen haluaa ja miksi? Veljekset Sunny ja Dani ryhtyvät ratkaisemaan kiehtovaa arvoitusta Jusan tähtipölystä, mikä johtaa huimaan seikkailuun avaruudessa. Yhdessä Supersiekkarin kanssa matkalaiset vierailevat eri planeetoilla ja tutustuvat kummallisiin asukkaisiin, kuten Marsin liskokuningatar Agyyriaan ja kärpästä lemmikkinään pitävään kömpelöön Maan asukkaaseen.

Entä kuka lopulta saa Jusan tähtipölyn vai saako kukaan? Ja onnistuuko Sunnylta isottamisen taito?

Jusan tähtipöly avaa oven avaruuden ihmeelliseen maailmaan. Tarina laittaa pohtimaan mikä on oikein mikä väärin. Ja kuka loppujen lopuksi pelastaa ja kenet?



85.12

